

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3134/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet 6/ZS. §-a valamint a 2. sz. melléklet B.85. sora, továbbá a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 4. § (1) bekezdés c) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozók személyesen eljárva az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban kérték, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az egyes gazdaságfejlesztési célú és munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet 6/ZS. §-ának valamint a 2. sz. melléklet B.85. sorának, továbbá a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 4. § (1) bekezdés c) pontjának alaptörvény-ellenességét, mivel az indítvány szerint az érintett jogszabályi rendelkezések sértik az Alaptörvény P) cikkét, 15. cikk (4) bekezdését, XIII. cikk, XX. cikkét, XXI. cikkét, 32. cikkét, valamint 33. cikkét.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata (a továbbiakban: önkormányzat) kisajátítási kérelemmel élt az indítványozók tulajdonában álló, szántó művelési ágú ingatlan vonatkozásában. A kérelem indokaként az önkormányzat a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 4. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt terület- és településrendezésre, mint közérdekű célra hivatkozott. Az önkormányzat indokolása szerint a területre ipari park kialakítása miatt van szüksége az önkormányzatnak, amely beruházást (többek között) az egyes gazdaságfejlesztési célú és

munkahelyteremtő beruházásokkal összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló kormányrendeletek módosításáról szóló 141/2018. (VII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján nemzetgazdasági szempontból kiemelt üggyé nyilvánítottak. Ez alapján azonban fennáll a területrendezési szabályokat megállapító feltétel. Az önkormányzat arra is hivatkozott, hogy más területen a beruházás nem tud megvalósulni, mivel nincs más alkalmas, vagy alkalmassá tehető terület. Emellett további érveket is felhozott a kérelem alátámasztásául az önkormányzat. Az ingatlan adás-vétel útján történő átruházásra nem került sor, mivel az indítványozók nem nyilatkoztak határidőben a vételi ajánlatra.

- [3] Az ügyben eljáró Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: hatóság) a kérelemnek helyt adott, és elrendelte a kisajátítást. A határozat indokolása szerint az irányadó jogszabályok szerint megállapítható, hogy a beruházás megvalósítása más ingatlanon nagyobb érdeksélemmel járna. Emellett a Korm.rendelet 2. számú mellékletének 85. sora taxatív is felsorolja az eljárásban érintett ingatlan helyrajzszámát, mint a beruházásban érintett területet. Ezen jogszabály pedig a Kormány területrendezési szabályokat megállapító rendeletének minősül, amely alapján a kisajátítási kérelem a Kstv. 2. § c) pontjának és a 4. § (1) bekezdés c) pontjának megfelel, így a kisajátítás jogalapja is fennáll. Ezt követően a hatóság megállapította, hogy a közérdekű cél elérése jelen esetben a tulajdonjog korlátozásával nem lehetséges, az ipari park bővítése ugyanis csak a teljes terület ipari parki rendeltetésre alkalmassá tételével valósítható meg. Ez alapján a kisajátítás a Kstv. 3. § (1) bekezdés a) pontjának is megfelel, ahogyan ezen bekezdés b) pontjának is, mivel az indítványozók a vételi ajánlatra határidőben nem reagáltak. A Kstv. 3. § (1) bekezdés c) pontját (közérdekűség fennállása) a hatóság érdemben nem vizsgálta, mivel a Korm.rendelet taxatív felsorolása miatt nem vitás, hogy a beruházás csak az érintett ingatlanon valósulhat meg ez pedig jogszabályi szinten igazolja a közérdek fennállását. A Kstv. 3. § (1) bekezdés d) pontjának (a kisajátítással elért előnyök jelentősen meghaladják a tulajdonelvonással okozott kárt) vizsgálata pedig azért nem volt szükséges, mivel annak alkalmazását a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások esetében a Kstv. 4. §-a kizárta. Mindezek alapján a hatóság megállapította a kisajátítás jogalapjának fennállását, és a kisajátítást elrendelte. Ezt követően a hatóság a jogszabályok alapján meghatározta a kártalanítás mértékét és a jogosultak körét.
- [4] 1.2. Az indítványozók ezt követően a hatóság határozatával szemben keresettel fordultak a Győri Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék), amely azonban a keresetet elutasította.
- [5] Keresetükben többek között arra hivatkoztak, hogy a Korm.rendelet alapján a hatóság nem tekinthetett volna el a közérdekűség fennállásának vizsgálatától, már csak azért sem, mivel az önkormányzat az érintett ingatlanon nem saját maga kívánt beruházást

eszközölni, hanem a kisajátított ingatlant – jelentősen magasabb áron – tovább kívánta értékesíteni. Emellett a megállapított kártalanítás összeszerűségét is vitatták.

[6] A Törvényszék elsőként a kisajátítás jogalapját vizsgálta. E körben a Törvényszék kiemelte, hogy az indítványozók az eljárásban nem hivatkozhattak alappal az egészséges környezethez való jog sérelmére, mivel a kisajátítás későbbi hatásainak a vizsgálata nem a kisajátítási eljárásra tartozó kérdés, azt az ingatlanon később megvalósuló beruházásra irányuló külön eljárásban lehet csak vizsgálni. A keresetösségi jogba az egészséges környezethez való jogra hivatkozás jelen ügy esetében nem tartozik bele, mivel azzal kapcsolatban a közvetlen jog- és érdeksérelem bemutatása elmaradt. A közérdekűség vizsgálatának elmaradása kapcsán a Törvényszék kiemelte, hogy a Kstv. 4. § (1) bekezdés c) pontja megteremti a lehetőséget, hogy a Kormány rendeletében meghatározott közérdekű célból lehessen az adott ingatlant kisajátítani, a közérdekűség fennálltának általános vizsgálata nélkül. Mivel a Korm.rendeletben a Kormány az indítványozók ingatlanja tekintetében is rendelkezett, ezért a hatóság jogszerűen tekintett el a közérdekűség vizsgálatától. A tovább-értékesítés tekintetében a Törvényszék azt is kiemelte, hogy a Kstv. 35. § (1) bekezdése szerint a kisajátított ingatlant csak a kisajátítási kérelemben megjelölt célra lehet felhasználni, és a tulajdonost visszavásárlási jog illeti meg, amennyiben ez a cél nem valósul meg. Ezek alapján a Törvényszék a kisajátítás jogalapját megalapozottnak ítélte. Ezt követően a Törvényszék a kártalanítás összeszerűségét vizsgálta. Ennek kapcsán a Törvényszék megállapította, hogy a hatóság a jogszabályok betartásával járt el, és az indítványozók a hatósági eljárásban nem vitatták a kirendelt szakértő véleményének megalapozottságát, és ennek kételyét a Törvényszék sem látta megalapozottnak. Ezért a Törvényszék a kereseti kérelem ezen részét is elutasította.

[7] 1.3. Az indítványozók ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordultak a Kúriához, amely azonban annak befogadását végzésében megtagadta.

[8] A Kúria érvelése szerint a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény szerint a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága az előadott érvek alapján nem indokolt. Ennek kapcsán a Kúria hangsúlyozta, hogy egy felülvizsgálati eljárásban önmagában a támadott ítélet jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást, abban ugyanis az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálni. A jogegység biztosítása érdekében pedig a Kúria akkor fogadja be a kérelmet, ha a jogerős határozat olyan jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy ebben a kérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő döntést a jogegység megbomlásához vezetne. Emellett akkor fogadható még be egy kérelem a fenti okból, ha a kialakult és egységes bírói joggyakorlat további fenntartása már nem támogatható. Jelen ügyben azonban a Kúria arra a megállapításra jutott, hogy a fenti okok egyike sem állapítható meg. A Kúria kiemelte, hogy az indítványozók által jelen ügyben kifogásolt szabályozás (a

közérdekűség vizsgálatától való eltekintés) kérdésében már több másik ügyben is állást foglalt, amelyeket jelen ügyben is irányadónak tekint, így ezektől eltérni továbbra sem akar. Ezen ügyekben a Kúria kimondta, hogy adott ingatlanok a Korm. rendelettel nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházás területén elhelyezkedése, fekvése a kisajátítás közérdekűségét, célját megalapozza, ezért az egy hatósági eljárásban nem igényel külön igazolást.

- [9] Az indítványozók a befogadhatóság kapcsán arra is hivatkoztak, hogy a felvetett jogkérdés társadalmi jelentősége indokolja a felülvizsgálatot, mivel a felvetett jogkérdés a társadalom széles körét érinti közvetlenül vagy közvetett módon. Ezt azonban a Kúria nem találta megalapozottnak – még akkor sem, ha az ügyben népszavazási eljárás is indult.
- [10] A felülvizsgálati kérelmükben arra is hivatkoztak az indítványozók, hogy a Törvényszék eljárási hibákat vétett, ami az ügy érdemére is kihatással volt. Emellett a Törvényszék keresetük egyes részeit indokolás nélkül hagyta. E tekintetében a Kúria kiemelte, hogy a Törvényszék feltárta és megvizsgálta a tényállást, azt értékelte és a jogszabályok alapján hozta meg ítéletét. Ezért a felülvizsgálati kérelem emiatt sem volt befogadható.
- [11] Az indítványozói kérelem hivatkozott arra is, hogy a törvényszéki ítélet jogkérdésben eltér a Kúria korábban közzétett, 16/2010. (XI. 8.) KK. véleményétől. E körben a Kúria kiemelte, hogy a Kúria közzétett határozataitól jogkérdésben eltérés miatt a jogszabályok szerint csak a 2012. január 1-je után hozott határozatok esetében lehet felülvizsgálati kérelmet befogadni. Emellett pedig azt is ki kell emelni, hogy a törvényszéki ítélet a Kúria több korábbi határozatával is összhangban áll. Ezért a kérelmet ezen az alapon sem lehetett befogadni.
- [12] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn, és ezért elvi tartalomként rögzítette, hogy nincs helye a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának ha az adott jogkérdés kapcsán a Kúria már korábban állást foglalt és a jogerős ítélet ennek megfelel. A joggyakorlat továbbfejlesztése csak a kialakult joggyakorlat meghaladottága esetén indokolt.
- [13] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, mivel álláspontja szerint a Korm. rendelet 6/ZS. §-a és ezen rendelet 2. számú melléklet 85. sora, illetve a Kstv. 4. § (1) bekezdés c) pontja alaptörvény-ellenes.
- [14] Az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlási felhívására kiegészített alkotmányjogi panaszukban az indítványozók kifejtették, hogy a támadott Korm.rendeleti szabályok álláspontjuk szerint sértik az Alaptörvény P) cikkét, XIII. cikkét, XX. és XXI. cikkét, a 15. cikk (4) bekezdését, továbbá 32. cikkét valamint 33. cikkét.
- [15] Az indítványozók szerint a támadott Korm.rendelet sérti az Alaptörvény P) cikkét, mivel egy átlagosnál jobb minőségű termőföld terület lett ipari övezetté nyilvánítva. Ezt támasztja alá az is, hogy álláspontjuk szerint Győrben van még olyan, már

korábban beépítésre szánt terület is, amelyen még nem került sor beruházásra. Ez pedig indokolatlanná teszi az ő területük kisajátítását.

- [16] Az indítványozók az Alaptörvény XIII. cikkének sérelmére is hivatkoztak alkotmányjogi panaszukban. Álláspontjuk szerint a Korm.rendelet támadott rendelkezései azért sem felelnek meg a XIII. cikknek, mivel a kisajátítás csak kivételesen lehetséges, jelen esetben azonban a közérdekű adatigényléseikre kapott válaszok alapján megállapítható volt, hogy a Korm.rendelet szerinti ingatlanok kijelölésére anélkül került sor, hogy a területen konkrét beruházás jövőbeli megvalósítását meghatározták volna. A kisajátítási eljárás során a hatóság és az eljáró bíróságok nem igazolták a közérdek fennállását, amely miatt a tulajdonhoz való joguk aránytalan sérelmet szenvedett.
- [17] Az indítványozók az Alaptörvény XX. és XXI. cikkének a sérelmét is állították. Álláspontjuk szerint az egészséges környezethez való joghoz szorosan kapcsolódik a környezethasználat és a természeti erőforrásokkal való észszerű gazdálkodás követelménye is. Ebből következően azonban egy ipari terület kijelölése során a biológiai aktivitásérték (ami egy adott területen a jellemző növényzetnek a település ökológiai állapotára és az emberek egészségi állapotára kifejtett hatását mutató érték) kompenzációját is el kell végezni. Mivel ez jelen esetben elmaradt, azért a támadott Korm.rendeleti részek ezen alaptörvényi rendelkezéseket is sértik.
- [18] Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban többször hivatkoztak az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésének a sérelmére is, mivel álláspontjuk szerint a Korm.rendelet törvénnyel ellentétesnek minősül – a korábban írtak miatt.
- [19] Az indítványozók álláspontja szerint a támadott Korm.rendelet sérti Alaptörvény 32. és 33. cikkét is, mivel a Kormány a Korm.rendelet megalkotásával elvonta az önkormányzat jogát arra, hogy rendeletében ő jelölhesse ki az önkormányzat területén beépítésre szánt területeket.
- [20] Az indítványozók a Kstv. 4. § (1) bekezdés c) pontjának alaptörvény-ellenességére külön érveket nem hoztak fel.
- [21] 1.5. Az Építési és Közlekedési Minisztérium az ügyben *amicus curiae* beadvánnyal élt.
- [22] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [23] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.

- [24] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [25] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [26] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló kisajátítási eljárásban érintett ingatlanok tulajdonosai, a hatósági eljárásban hozott határozattal szemben a Törvényszék előtt keresetet előterjesztő személyek nyújtották be az ügyet érdemben lezáró bírói végzéssel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [27] 2.2. Az alkotmányjogi panasz a Korm.rendelet támadott rendelkezései mellett a Kstv. 4. § (1) bekezdés c) pontjának a megsemmisítését kéri, erre nézve azonban egyetlen megjelölt alaptörvényi rendelkezés tekintetében sem adott elő semmilyen érvelést. Mivel az indokolás hiánya – az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint – az érdemi elbírálás akadályja, ezért az Alkotmánybíróság a Kstv. támadott rendelkezését egyetlen hivatkozott alaptörvényi rendelkezés tekintetében sem vizsgálta érdemben.
- [28] A továbbiakban ezért kizárólag a Korm.rendelet támadott rendelkezései tekintetében vizsgálta az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát.
- [29] 2.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozzon.
- [30] 2.3.1. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban a támadott Korm.rendeleti rendelkezések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény P) cikkére hivatkozással is állították. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint azonban az Alaptörvény P) cikk nem tekinthető az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jognak {lásd többek között: 3435/2020. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [15]; 3273/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [32]}. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is megállapította, hogy a hivatkozott alaptörvényi rendelkezésre alkotmányjogi panasz nem alapítható, ezért az Alaptörvény P) cikkre alapított alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételnek.
- [31] 2.2.2. az indítványozók hivatkoztak az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésének, a 32. cikknek, valamint a 33. cikknek a sérelmére is.

- [32] Az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése a Kormány rendeletének a törvényekkel való kapcsolatát rendezi. Ezen alaptörvényi rendelkezés azonban nem tekinthető az indítványozók Alaptörvényben biztosított jogának.
- [33] Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az Alaptörvény 32. cikket nem tekinti olyan, az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát tartalmazó alaptörvényi rendelkezésnek, amelyre alkotmányjogi panasz alapítható (lásd pl.: 3465/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [15]). Hasonlóan ítélt meg e tekintetben az Alaptörvény 33. cikke is.
- [34] Ezért az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésére, 32. cikkére, valamint 33. cikkére irányuló indítványi elemeket jelen ügyben nem vizsgálta, mivel az alkotmányjogi panasz e rendelkezésekre alapított része sem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételnek.
- [35] 2.3. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban hivatkoztak az Alaptörvény XIII. cikkének, a XX. cikkének és a XXI. cikkének a sérelmére is. Ezen alaptörvényi rendelkezések abban az értelemben megfelelnek az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek, miszerint Alaptörvényben biztosított jognak tekinthetőek.
- [36] 2.3.1. Az indítványozók az Alaptörvény XIII. cikkének a sérelmét abban látták, hogy az eljáró hatóság és bíróság a kisajátítási eljárásban a közérdekűség vizsgálatát nem végezte el, és a jelen ügybeli kisajátítás esetében a kisajátítás kivételessége sem volt megállapítható. Az alkotmányjogi panasz ezen pontja tekintetében az Alkotmánybíróság az alábbiakat tartja szükségesnek kiemelni. Egyfelől az alkotmányjogi panasz a XIII. cikk tekintetében csak állítja a sérelem fennállását, de azt az indítványozók alkotmányossági szempontból értékelhető érvekkel, indokokkal nem támasztották alá. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolás hiánya az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálhatóságának az akadálya. Másfelől azt is fontos kiemelni, hogy az indítványozóknak az Alaptörvény XIII. cikke tekintetében felhozott érvei az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz előterjesztését indokolnák (erre nézve azonban az indítványozók nem terjesztettek elő határozott kérelmet, és az alkotmányjogi panaszukban az Abtv. 27. §-át meg sem jelölték), mivel az indítványozók elsősorban azt kifogásolták, hogy az eljáró hatóság és bíróság nem végezte el a tulajdonhoz való jog korlátozhatósága tekintetében megkövetelt közérdekűségi tesztet, emiatt pedig aránytalan volt a tulajdon elvonása. Az előterjesztett alkotmányjogi panaszuk azonban – az Abtv. 26. § (1) bekezdésével összhangban – a Korm.rendelet és a Kstv. érintett rendelkezéseinek megsemmisítését kérték (amelyek az esetükben is lefolytatott kisajátítási eljárásban kizárják a közérdekűségi vizsgálat lefolytatását), ezért ezen jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét (jelen esetben a XIII. cikke ütközését) kellett volna érvelésükkel alátámasztaniuk. Ezt azonban az alkotmányjogi panaszukban elmulasztották.

- [37] A fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panasz a XIII. cikk tekintetében sem volt érdemben vizsgálható, mivel az sem az Abtv. 26. § (1) bekezdésének, sem pedig az Abtv. 52. § (1) bekezdésének nem felelt meg.
- [38] 2.3.2. Az indítványozók a támadott Korm.rendeleti rendelkezések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XX. cikkének valamint XXI. cikkének a sérelmére is alapozták. E tekintetben az Alkotmánybíróság az alábbiakra hívja fel a figyelmet. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be. Tehát az alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabályi rendelkezés alkalmazása folytán kell az alapjogsérelemnek megvalósulnia. Az Alaptörvény XX. cikke a testi és lelki egészséghez való jogról, a XXI. cikke pedig az egészséges környezethez való jogról rendelkezik. A támadott Korm.rendeleti szabályok a kisajátítás speciális szabályairól és az indítványozók kisajátított ingatlanjának helyrajzi számáról rendelkeznek, amelyeknek azonban nincs igazolható kapcsolata az indítványozók által vélelmezett, az Alaptörvény XX. és XXI. cikkével összefüggő alapjogaik esetleges sérelmével. Mindezek alapján megállapítható azonban, hogy az alkotmányjogi panasz ezen alaptörvény cikkek esetében sem teljesíti az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti követelményeket, mivel az alaptörvény-ellenesnek vélt jogszabályi rendelkezések folytán nem következhetett be az indítványozóknak az Alaptörvény XX. és XXI. cikkével összefüggő alapjogsérelem. Ezért az indítvány e tekintetben sem bírálható el érdemben.
- [39] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz a Korm.rendelet támadott rendelkezései tekintetében nem tett eleget az Abtv. 26. § (1) bekezdésének valamint az 52. § (1) bekezdésének, a Kstv. támadott szabálya tekintetében pedig az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2025. március 4.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tündes. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró